

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 27. Gaspar Osorius & Antonius Riparius trucidantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Provincialis, pacis amans, Ocloias Societatis operâ ad oppidum reductos, incredibili Barbarorum dolore, ægerrimè se ab Sociorum curis expedientium, Franciscanis concessit.

IN TERIM Gaspar Osorius, & Antonius Riparius non ita pridem ex Italiâ ad vectus Societatis Sacerdos, Sebastianus Alarcanio Paraquariensi adolescentiæ Religionis nostræ candidato comitante, per Ocloias in Chaqueensem Provinciam aditum frustra tentato, ad Cucuensem urbem venerant, unde novo Provincialis mandato, & reculis ad conciliandos Barbaros instructi, iter sine viâ duce aliorum tentavere. Ibant ferè pedites per sylvas & invia faxeta, adeò difficulter, ut annosæ arbores & spineta paßim deturbanda forent, quod progredi possent. Ex itinere Ripario in sylvis, tygridum & ferorum hominum insultibus obnoxios, relicto, Osorius Cucuensem urbem viâ ducem quæstutus repetiit, quo reperto, aëns internâ quâdam vi impulsu, ne vellet tantisper differre expeditionem, reclamantibus Hispanis, rursum se dat in viam: & ipse Riparius obviis quibusque affirmabat se ad Martyrium properare. Ambo quotidie summo mane in altari portatili faciebant: in itinere occurstantes Indos Catechesi informabant, datis munusculis, quotquot poterant, sibi conciliabant, quorum aliqui è Palomorum gente, & ex alia natione, quos Hispani Labradillos, seu Pintadillos vocant, eis adhæsere. Et quia viaticum post aliquot dierum iter deficere cœperat, Osorius Sebastianum Alarconium ad Cucuensem urbem in comitatu Labradillorum remisit, qui, instigante dæmone, secundo ab discessu die, in Religionis odium, Alarconium fœdè trucidârunt, devoratisque, ut fertur, ejus carnis, crano in crudelitatis trophyum assumpto, ad lócum, ubi Osorius Ripariusque pernoctabant, iterandi patricidii ergo, dissimilanter redire.

NON defuit qui de periculo nécis utrumque admonetet, maluere tametí eam religiosè præstolari, quam fugere. Veniant, inquiebant, & pro verbo Dei si deliter prædicato necem nobis repandant, futuram ad beatitudinem viam. Intempesta nocte, patricidæ sarcinas, supra quas Socii somnum capiebant, & altare portatile, violenter diripiunt, quo signo inferenda necis accepto, reliquum noctis inter preces & confirmandos mutuò animos piè transégere. Sequenti mane ambos nomina Iesu invocantes adoruntur Barbari, & primo impetu Osorium clavâ prosterunt, secundo Riparium, & detruncata utriusque capita in victoriae symbolum pro more gentis jaëtabundè efferrunt. Sunt qui asserunt, idèò ab devorandis caderibus Antropophagós abstinuisse, quod assiduo religiosæ inediæ usu nimium macra forent. Dilapsus patricidis, Indi Patrum comites, defectu instrumentorum, non humavere corpora, sed satis habuere contra ferarum & avium rapinas, superpositis arborum ramis, tumulasse. Mox Saltam, Hispanorum urbem, redeuntes, fieri partidii civibus narravere: tum vero habita fides est amborum dictis, ante discessum obviis quibusque affirmantium, se ad Martyrium pergerent. Saltenses ciues utique parentavere, majori luctu, quam pompa, quam addidit in Tucumania Metropoli Melchior Maldonatus Episcopus, solemnni ritu justa persolvens, & per totam diocesim idem fieri præcipiens. Sacer Panegyrista è Franciscanorum Ordine amplissimis titulis utrumque commendavit. Hieronymus Delgadillus, Theologæ Magister, Ordinis Prædicatorum, coram ipso Episcopo pro concione Martyres appellavit. Episcopus ipse in fieri illatae necis ritè inquire jussit, satisque constat ambos ab Barbaris trucidatos, quod Sacerdotes, & Christianæ legis doctores essent. Franciscus Guichius, Indus, affirmavit, ab duobus Palomis se didicisse, Gasparem Osorium, sacerdotali amictu & splendore coelesti circumdatum, quotidie Barbaris in patricidii loco se ostentare, & decem circiter alterius factionis Indos ad visendum ostentum eò ire ausos animam exhalasse: patricidas vero omnes intra breve tempus sacrilegum scelus morte luisse. Sed ejusmodi titulos & portenta severiori examini relinquo, nam mei muneris est fideliter accepta, juxta authorum fidem, narrare, non assertere, quando ob levitatem testium non fatis probantur.

CAPUT
XXVI.
Gaspar Osorius & Antonius Riparius ad Chaqueensem Provinciam pergent.

Sebastianus Alarconius ab Barbaris macratur.

CAPUT
XXVII.
Gaspar Osorius & Antonius Riparius trucidantur.

Adors utriusque pretiosa habetur.

Ostentum.